

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνία δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνία δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνία φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μόνον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπιστολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

Μετά τινος ἡμέρας δημοσιεύεται τὸ διάταγμα τῆς διαλύσεως τῆς βουλῆς καὶ ὁ λαὸς καλεῖται καὶ πάλιν εἰς τὴν ἐκλογὴν τῶν νέων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ. Τὸ παρὸν ὑπουργεῖον, τοῦλάχιστον κατὰ τὸ πρόγραμμα αὐτοῦ, δὲν θέλει δεχθῆ οὐδὲ συνδράμει ἄνδρας θηρεύοντας ὑπουργικὴν ὑποψηφιότητα. Ἐπι δὲ θὰ ἀφήσῃ, καθὰ ὑπεσχέθη, τὰς ἐκλογὰς καθ' ὅλα ἐλευθέρας. Ἡ μικρὰ Ἑλλάς ἐκ ταύτης τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐκλογῶν πολλὰ ἠδύνατο νὰ προσδοκᾷ καλὰ καὶ λυσ.τελῆ, ἀλλὰ δυστυχῶς ὡς βαίνουσι τὰ πράγματα φαίνεται ὅτι ἐκ νέου ἀρχεται ἡ πάλῃ τῶν κομμάτων καὶ ἡ πολιτικὴ ἀταξία. Ἐκαστος τῶν κομματάρχων, οὐδὲ μίαν ἀφίνει ἀμφιβολίαν, ὅτι κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐκλογὰς παντὶ σθένει θὰ ἐπιδιώξῃ τὴν ἐπαύξῃσιν τῆς μερίδος αὐτοῦ διὰ πολλῶν φίλων αὐτοῦ βουλευτῶν, διότι ἐκ τῆς πληθύσεως τοῦ κόμματός του ἐλπίζει τὴν εἰς τὸ ὑπουργεῖον ἀνάβασίν του. Ἐκ τῶν νέων ἐκλογῶν πρὸς τούτοις θὰ προκύψῃ καὶ ἄλλο νέον δεινόν. Τὸ λεγόμενον πέμ-

πτον κόμμα, ὅπερ νῦν τοὺς οἶακας τοῦ κυβερνητικοῦ πηδαλίου κρατεῖ θέλει αὐξήσῃ τοὺς ὀπαδοὺς αὐτοῦ ἀπὸ 25 εἰς πενήκοντα καὶ πλέον ἴσως, ἢ δ' αὖξῃσιν αὐτὴ βεβαίως ζημιῶσι καὶ τὰ μάλιστα ἐξασθενεῖ τοὺς μέχρι τοῦδε τέσσαρας ἄλλους κομματάρχας. Οὕτως οὐδεὶς τῶν πολιτικῶν ἐν τῇ νέᾳ βουλῇ θὰ κέκτηται πλειοψηφίαν, καὶ ἐπομένως οὐδεὶς συνταγματικῶς δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν κυβέρνησιν ἅμα ὡς παραιτουμένης τῆς ἐνεστώσης Κυβερνήσεως, οὐδεμίαν δὲ ἔχομεν στερεὰν βᾶσιν, ἐφ' ἧς ἐρειδόμενοι νὰ πιστεύσωμεν ὅτι ἐρχομένου ἐπὶ τὸ κυβερνᾶν ἐνός τῶν τεσσάρων πολιτικῶν οἱ ἄλλοι θὰ στέρεξωσι καὶ ὑποστηρίξωσι αὐτόν, καὶ ἂν τοῦτο συμβῆ, θὰ διαρκέσῃ μόνον ἐπὶ βραχὺ καὶ εἴτα μικρᾶς ἀφορμῆς δοθείσης θὰ ἐπαναληφθῇ ἡ κοινοβουλευτικὴ κωμωδία.

Τὸ νέον ὑπουργεῖον, τοῦλάχιστον μέχρι τοῦδε, δὲν ἔδωκεν εἰς οὐδένα τῶν μεγάλων κομματάρχων ἀφορμὴν παραπόνου, τούναντίον μάλιστα ἢ ὑπ' αὐτοῦ χαραχθεῖσα πολιτικὴ ὁδὸς τυγχάνει οὐ μόνον λίαν θεωρητικὴ ἀλλὰ καὶ μικρᾶς ὑπουλοῦτος δὲν

ὑστεροῖ. Ἀμοιροῦν φίλων, τὸ ἐνεστὼς ὑπουργεῖον, πρὸς οὓς ὑποχρεώσεις νὰ ἔχῃ νὰ ἐκπληρώσῃ, πληροὶ τὰς δημοσίας θέσεις δι' ἀνδρῶν ἀνηκόντων εἰς ἀπάσας τὰς πολιτικὰς διαχρώσεις. Τοῦτο, ἅμα συγκαταλείψῃ τῆς νέας βουλῆς ἔσεται ἡ πέτρα τοῦ σκανδάλου διὰ τοὺς πολιτευομένους, διότι, οἷοςδήποτε ἐξ αὐτῶν καὶ ἂν ἔλθῃ εἰς τὴν Κυβέρνησιν θὰ ἀποκαθάρσῃ τὰς δημοσίας θέσεις ἐκ παντὸς ὀθνεῖου στοιχείου, ἵνα τοὺς ἰδίους αὐτοῦ φίλους ἱκανοποιήσῃ, καὶ ἄλλοι πολιτικοί, οἵτινες ὀπωσδήποτε ἔχουσι νῦν ἐν τοῖς πράγμασι πολλοὺς τῶν φίλων αὐτῶν, ἐκόντες ἄκοντες θὰ εὐρεθῶσιν εἰς δυσάρεστον θέσιν, τὴν πτώσιν τοῦ ἄρτι ἀνεληθόντος νὰ ἐπιδιώξωσιν.

Πρὸς ἀποσῶσθῃν τῶν νέων τούτων πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν μία μόνον καθορᾶται καὶ ὑπὸ πολλῶν προεικάζεται διέξοδος. Λέγεται, δηλαδὴ, ὅτι τὸ νῦν ὑπουργεῖον, μετὰ τὴν ἐγκατάστασιν τῆς Βουλῆς, παραιτούμενον θὰ ἐπιδείξῃ ὡς διάδοχον τὸν κ. Κουμουνδούρον πρὸς ὃν θὰ παρέξῃ τὴν ὑποστήριξιν αὐτοῦ, λαμβανόντων μέρος εἰς τὸ νέον ὑπουργεῖον δύο ἢ τριῶν τῶν νῦν ὑ-

ΕΛΕΓΕΙΟΝ

Εἰς τὸν θάνατον τῆς πρώην βασιλίσσης τῆς Ἑλλάδος Ἀμαλίας.

Εἰς τὴν θανοῦσαν χύσατε ἐν δάκρῳ Ἀμαλίαν,
 Κλαύσατε τὴν ἐξόριστον, τοῦ Ὄθωνος τὴν χήραν.
 Τονίσατε καὶ δι' αὐτὴν θανάτου ἐλεγεῖαν,
 Ἄφοῦ τὴν ἐνεδύσατε βασιλικὴν πορφύραν.
 ὦ! χύσατε καὶ δι' αὐτὴν ἐν δάκρῳ καὶ μόνον...
 Κι' αὐτὴ ὑπῆρξε βασιλῆς εἰς παρελθόντα χρόνον.

Κι' οἱ βασιλεῖς, κ' οἱ βασιλεῖς τὰ δάκρυα ζητοῦσι...
 Δὲν εἶναι λίθοι... κλείουσι τὰ στήθη των καρδίαν,
 Κ' αὐτοὶ ἔχουσι δάκρυα, κ' αὐτοὶ, κ' αὐτοὶ θρηνοῦσι,
 Καὶ δοκιμάζουσι συχνὰ τὸν πόνον, τὴν πικρίαν.
 Ἐὰν ἐν δάκρῳ ζητῇ τὸ ὄρφανόν παιδίον,
 Ζητεῖ πολὺ πλειότερα τὸ πίπτον μεγαλεῖον.

Ἐνθυμηθῆτε τὴν καλὴν βασίλισσαν ἐκείνην...
 Μὲ ποῖαν χάριν ὕψωνε τ' ὦραϊον μέτωπόν της,
 Καὶ ἀπὸ πόσῃ ἤστραπτε τὸ βλέμμα της γαλήνην,
 Ὅταν τὰ πλήθη ἔβλεπε φαιδρὰ ἐνώπιόν της.
 Τὸν πένητα ἀγωνιστὴν μὲ πόνον ἐθεώρει,
 Κ' εἰς τὴν πτωχὴν καλύβην του τὸν γέλωτα ἐδώρει.

Εἶχεν ὦραϊος ἥλιος λαμπρῶς ἐπανατεῖλει,
 Καὶ ἐχαιρέτα τοῦ σταυροῦ τὴν τροπαιοῦχον νίκην.
 Εἶχ' ἀποκάμει νὰ βροντᾷ τὸ μαῦρο καρποφύλλι,
 Καὶ κουρασμένον τὸ σπαθὶ ἐκλείετο εἰς θήκην.
 Καὶ ἐξεληθούσα ἡ Ἑλλάς ἀπὸ γενναίαν πάλῃν,
 Ἐπανηγύριζε φαιδρὰ πανήγυριν μεγάλην.

Ἀκόμη αἶμα ἔσταζον οἱ λόγγοι καὶ οἱ βράχοι,
 Καὶ κόκκαλα ἐφαίνοντο ἀκόμη ἐσπαρμένα
 Ἀκόμη ἔζων οἱ κλεινοὶ ἐκεῖνοι Τουργομάχοι,
 Οἱ κλέφτιδες τῶν λημεριῶν καὶ τοῦ εἰκοσιένα.
 Καπνοὺς ἀκόμ' ἀνέδιδε τὸ τουρκοφάγον Σοῦλι,
 Καὶ φλόγας διεσχόρπιζε τὸ βλέμμα τοῦ Μιαούλη.

πουργών. Τοῦτο φαίνεται μὲν ἐκ πρώτης κρίσεως ευχερὲς κάπως, ἀλλ' οὐχ ἦττον ἐνέχει καὶ πολλὰ ἐμπόδια, ἅτινα δὲν εἶναι τοσοῦτον εὐκόλον νὰ ὑπερνηκῶσι, καθ' ὅσον ὁ κ. Κουμουνοῦδος ἀδύνατον νὰ ἀποκλείσῃ τοὺς φίλους αὐτοῦ ἵνα μετὰ ξένων συμπράξῃ, ἐξ οὗ πολὺ τὸ κόμμα αὐτοῦ δυνατὸν νὰ χαλαρωθῇ ἢ καὶ διασπασθῇ.

Ὅπως καὶ ἂν ἐγγὺ καὶ ἡ νέα βουλή φαίνεται καὶ πρὶν τῆς γεννήσεως αὐτῆς ὅτι τὴν τύχην τῶν προκατόχων αὐτῆς ἀκολουθῆσθαι. Εἶθε ἐν τούτοις ἡ φρόνησις τῶν πολιτευομένων ἀπαλλάξῃ τὴν φορὰν ταύτην τὴν δυστυχή Ἑλλάδα ἐκ νέων περιπλοκῶν.

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν περὶ τὴν 2αν ὥραν μ. μ. ἐγένετο μετὰ πολλῆς ἐπισημότητος ἡ τελετὴ τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος τοῦ αἰοιδίμου Κοραῆ, ἐν ἣ παρεστήσαν αἱ Α. Μ. μετὰ τῆς ἀκολουθίας των, οἱ ὑπουργοί, καὶ πολλοὶ ἄνωγοι ὑπάλληλοι στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοί. Λόγους ἀπήγγειλαν ὁ κ. Ἐμμ. Κόκκινος ἐκ μέρους τοῦ Πανεπιστημίου, καὶ ὁ κ. Κοντόσταυλος ἐκ μέρους τῶν Χίων. Ἡ τελετὴ ἐτελείωσε περὶ ὥραν 3 1/2. Τὴν πέμπτην ὥραν μ. μ. τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐν τῷ Φαληρικῷ πεδίῳ ἐγένετο ὁ ἀγὼν τῆς ἐπὶ Σκοπὸν βολῆς. Ὁ πρῶτος ὅστις ἐτύχεν ἐπακριβῶς τοῦ κέντρου, ἦτον ὁ κ. Κωνστ. Κασσαβέτης, εἰς ὃν καὶ ἀπενεμήθη τὸ τριακοσάδραχμον γέρας, ὅπερ οὗτος διέθεσε διὰ νέον ἀγῶνα τῆς ἐπὶ σκοπὸν βολῆς, τελεσθῆσόμενον τὴν 23 Αὐγούστου ἑορτῆν τῆς Παναγίας ἐν Κηφισίᾳ.

Διετάχθη πένθος τεσσαράκοντα πέντε ἡμερῶν ἐπὶ τῷ θανάτῳ τῆς ἀειμνήστου βασιλίσσης Ἀμαλίας.

Ἀπελύθησαν οἱ ἀκόλουθοι γραμματεῖς Νομαρχιῶν. Κερκύρας Θ. Θωμόπουλος, Εὐβοίας Κ. Θωμόπουλος, Ἀκαρνανίας καὶ Αἰτωλίας Κ. Ἀνεξάρτητος, Ἀργολίδος καὶ Κορινθίας Θ. Καπιτσίνης.

Μετετέθησαν δὲ οἱ ἐπόμενοι.

Α. Ἰωαννίδης ἀπὸ τοῦ Νομοῦ Λακωνίας εἰς τὸν Νομὸν τῶν Κυκλάδων, ἀπὸ τούτου δὲ εἰς τὸν τῆς Ζακύνθου ὁ Ἄντ. Γρηγοράκης, καὶ ἀπὸ τοῦ Νομοῦ Ἀρκαδίας εἰς τὸν τῆς Λακωνίας ὁ Γ. Τζούβαλης.

Διωρίσθησαν δὲ εἰς τὰς κενὰς θέσεις οἱ ἐξῆς.

Εἰς τὸν Νομὸν Κερκύρας ὁ Ἅγιος Κλεομένης, εἰς τὸν Νομὸν τῆς Εὐβοίας ὁ Λεωνίδας Παππανικολάου, εἰς τὸν τῆς Ἀρκαδίας ὁ Ἄντ. Σαουστόπουλος, εἰς τὸν τῆς Ἀργολίδος ὁ Γ. Μανούσος, καὶ εἰς τὸν τῆς Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας ὁ Κ. Λιάρης.

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν ἐγένοντο ἐξετάσεις τῶν μαθητῶν τοῦ ἀνωτέρου τμήματος τῆς Σχολῆς τῶν Ἀπόρων Παίδων, καθ' ἃς παρήσαν ὁ κ. Ὑπουργὸς τῆς Παιδείας, ὁ νομάρχης, πλείστοι λόγιοι καὶ διαπρεπεῖς τῆς ἡμετέρας κοινῆς καὶ τοῦ ὠραίου φύλου ἱκανὸν τιμῶν τὴν τελετὴν. Ὁ κ. Μεσολαράς, γραμματεὺς τῆς σχολῆς, ἐντολῇ τῆς Κοσμητείας ἀπήγγειλε συγχιντικὸν λογιδριον κατάλληλον τῇ περιστάσει καὶ δι' ὀλίγων πολλὰ ἐκφράζον. Εἶτα ἐξετάσθησαν εἰς τὰ ἱερὰ μαθήματα, ἑλληνικά, μαθηματικά, ἱστορίαν, γεωγραφίαν καὶ φυσικὴν ἱστορίαν. Ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Συλλόγου ἀμισθὶ καὶ μετὰ ζήλου πολλοὺ ἐδίδαξαν οἱ κκ. Μεσολαράς, Ε. Λυκούδης καὶ Μ. Λάμπρου, οἷς πολὺς ὁ ἔπαινος.

Διωρίσθη τακτικὸς Καθηγητὴς τῆς ἱατρικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ ὁ κ. Σ. Μπαλάνος, διατελῶν μέχρι τούδε ἑκτακτος. Ἡ πράξις αὕτη τοῦ ὑπουργείου δικαιοτάτη ὅσα ἐπέσυρε τὸν ἔπαινον πάντων.

Ἐκιοινοποιήθη τέλος πάντων ἡ ἀπόλυσις εἰς τὸν Γυμνασιάρχην Ν. Πετρήν, τὸν ἀναμειχθέντα τυφλῶς εἰς τὰ ὄργια τῆς ἐκπνευστάσης Κυβερνήσεως. Πολλὴ καὶ δικαία ὀφείλεται εὐγνωμοσύνη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Ἐκκλησιαστικῶν διὰ τὴν πράξιν ταύτην.

Διωρίσθη ὑπελεγκτὴς τοῦ Τελωνείου ὁ κ. Σ. Σταυρόπουλος, δραστήριος καὶ ἐνεργητικὸς ὑπάλληλος.

Ὁ κ. Ν. Διομήδης διὰ τῆς συστάσεως ὀλοκλήρου τῆς Νομικῆς Σχολῆς διωρίσθη ἑκτακτος Καθηγητὴς τῆς Πολιτικῆς Δικονομίας ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ.

Τὴν παρελθούσαν Κυριακὴν γενομένων τῶν ἀρχαιρεσιῶν τοῦ φιλολογικοῦ Συλλόγου τῆς Ἑλληνικῆς Φιλολογικῆς ἐξελέγησαν πρόεδρος ὁ κ. Ὅθων Ἰβάνης, ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Χαλκιοπούλου, γενικὸς γραμματεὺς ὁ τέως εἰδικὸς Σ. Δημητρίτζης, εἰδικὸς ὁ κ. Ἰ. Κυρίσης, Ταμίας ὁ κ. Μ. Παναγόπουλος, καὶ ἐπιμελητὴς τῆς βιβλιοθήκης ὁ κ. Ἰ. Μητσάκης.

Τὸ Καχοურიδιτικὸν Σύρου κατεδίκασεν εἰς θάνατον τὸν ἐκ Νάξου Μ. Παιδοβρεξάκη, κατηγορούμενον ἐπὶ φαρμακείᾳ.

Ὁ προσφιλὴς ποιητὴς κ. Ἀχιλλεὺς Παράσχος διατρίβων πρό τινας ἐν Σμύρῃν, ἀνέγνωσε τὸ πλήρες λυρικοῦ πάθους ποίημά του, τὸν «Ἀγνωστον», εἰς τὸν ἐκείσε φιλολογικὸν Σύλλογον «Ὀμηρον».

Μανθάνομεν, ὅτι δραστηρίως ἐξακολουθοῦσιν αἱ ἀνακρίσεις διὰ τὴν κατά τοῦ συντάκτου τοῦ «Ἄργου» γενομένην ἐπίθεσιν ὑπὸ τοῦ ἀνθρωπολογαγοῦ Ἀντωνιάδου. Δίκαιον εἶναι νὰ τιμωρηθῇ τὸ τυφλὸν τοῦτο ὄργανον.

Ἀπεβίωσεν ἐν Πάτραις ἐξ ὄξυτάτου ἀνθρακος ὁ Παντελῆς Σούτσας, εἰς ἐκ τῶν καλῶν παρ' ἡμῖν ἡθοποιῶν, ἐπὶ πολὺ μοχθήσας ὑπὲρ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, καὶ πολλὰ εἰς αὐτὴν διαπρέψας.

Ὁ ἀναβλήθεις Βουταιναῖος ποιητικὸς διαγωνισμὸς ἔνεκα τῶν ἀποκαλυπτηρίων τοῦ ἀνδριάντος Κοραῆ τελεῖται αὐτῶν ἀνυπερθέτως.

Φοβερός σεισμὸς ἐγένετο ἐν τῇ Μικρᾷ Ἀσίᾳ. Ἡ κωμόπολις Ἰσικλί κατεστράφη ἐξ ὀλοκλήρου. Ἐν τῷ χωρίῳ Ζιβροῖλ δὲν ἀπέμεινεν ὀρθὴ οὐδεμία οἰκία, καὶ ὑπὲρ τοὺς 480 ἄνθρωποι εὐρέθησαν ὑπὸ τὰ εἱλεῖα. Πλησίον τοῦ χωρίου τούτου διηνοίχθη ἡ γῆ, καὶ ἀνέβλυσε θερμὴ πηγὴ ὕδατος σχηματίσασα ὀρητικὸν χεῖμαρρον.

Γίνεται γνωστὸν εἰς τοὺς εἰς Πύργον τῆς Ἠλείας μεταβαίνοντας ξένους, ὅτι τὸ

ἐν τῇ πόλει ταύτῃ ξενοδογεῖον «Ἡ ἐλευθεριότης» τῶν ἀδελφῶν Καλλινίκου παρέχει ἀρίστην περιποίησιν καὶ ἐκλεκτὴν τροφήν· ἰδίως δὲ ἀπὸ τοῦ εἰς τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα διορισμοῦ τοῦ συμπολίτου τῶν ξενοδόχων τούτων κ. Κωνστ. Λομβάρδου, τὰ φαγητὰ δύνανται νὰ παραβλήθωσι πρὸς τὰ τῶν μεγάλων ξενοδοχείων τῆς Τουρκίας.

Εἰς τὸν Δῆμον Δύμης τῆς Ἐπαρχίας Πατρῶν ἀνεφάνη ἡ νόσος εὐλογία, ἐξ ἧς πολλοὶ προσεβλήθησαν καὶ τινες ἀπέθανον.

Ἰχθὺς ζυγίζων περὶ τὰς 15 ὀκάδας καὶ ἀλιευθεὶς ἐξώθεν τοῦ λιμένος Πειραιῶς ὑπὸ τοῦ πλοίαρχου κ. Καλαμάκα ἀπεστάλη εἰς τὸ Φυσιολογικὸν Μουσεῖον.

Ἐφημερίδες τῆς Ἑλβετίας, γράφει ἡ Κλειῶ, ἀναγγέλουσιν ὅτι ἐσχάτως ἐγένετο μονομαχία μετὰ πρῶσου ἀξιωματικοῦ, τοῦ βαρῶνος... καὶ ἐνὸς Ἑλλήνου, οὗ τινος παρασιωπῶσι τὸ ὄνομα. Ὁ πρῶστος ἀξιωματικὸς διέσυρε ἐπὶ παρουσίᾳ πολλῶν Κυρίων καὶ Κυριῶν, τοὺς Ἑλλήνας ὡς κλέπτας καὶ ληστές. Ἐντυχὼν ἐκεῖ ὡς τις «Ἑλλῆν» ἐξ Ἀθηνῶν, φιλότιμος λιάν καὶ εὐπαιδευτος, καὶ ἀκούσας τὰς ὑβρεῖς, εἶπε πρὸς τὸν βαρῶνα λιάν εὐγενῶς «εἶμαι Ἑλλῆν, Κύριέ μου, καὶ νομίζω καθήκον νὰ σὰς εἶπω ὅτι ἀδίκως καὶ παρ' ἄλλῳ διασύρετε τὸ ἔθνος εἰς ὃ ἀνήκω σὰς προσκαλῶ νὰ ἀνακαλέσητε ὅσα εἶπετε.» Ὁ ἀξιωματικὸς ἐπανελάβε τότε σφοδρότερον τὰς ὑβρεῖς, προσθεὶς, ὅτι χαιρεῖ πολὺ βλέπων Ἑλλῆνα παρόντα καὶ ἀκούοντα ὅσα λέγει περὶ τῶν κακούργων, τῶν κατοικούντων τὴν πάλαι Ἑλλάδα. Τότε ὁ Ἑλλῆν προσήνεγκεν ἀμέσως πρὸς τὸν βαρῶνα τὸ ἐπισκεπτήριόν του. Κατὰ τὴν γενομένην διὰ πιστολίου μονομαχίαν, ὁ Πρῶστος ἀξιωματικὸς ἐπληρώθη καιρίως κατὰ τὴν συνάθρωσιν τοῦ μηροῦ καὶ τοῦ ὑπογαστρίου, ὁ δὲ Ἑλλῆν ἔμεινεν ἀβλαβῆς, διότι ἡ σφαῖρα τοῦ ἀντιπάλου του, διελλοῦσα ὑπὸ τὸν ἀριστερόν μαστὸν, διετρήθη μόνον τὸν ἐπενδύτην. Βεβαίως θὰ γίνῃ γνωστὸν τὸ ὄνομα τοῦ χρηστοῦ καὶ γενναίου Ἑλλήνου, ὅστις ἐκινδύνευσε ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ ἔθνους του.

Ὁ νεώτερος τῶν ἐνταῦθα τὴν Θεολογίαν σπουδάζοντων Ῥωμούνων κληρικῶν ἐθεάθη φέρων πῖλον Εὐρωπαϊκόν, ἐν ᾧ πρότερον ἔφερε καλυμακίον. Παρακαλεῖται λοιπὸν ὁ κ. Δαματκήνος Δημητρίσκος νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰ ἤθη καὶ ἔθιμα τοῦ τόπου τούτου, ἔνθα διατρίβει· ἅμα ἀπέλθῃ εἰς Βλαχίαν, ἃς φορέσῃ ὅ,τι θέλει. Ἐδῶ ὅμως τὸ τοιοῦτον πολὺ σκανδαλίζει τὸν Ὀρθόδοξον κληρον.

ΔΥΟ ΛΕΞΕΙΣ ΕΙΣ ΤΑ ΗΘΗ ΕΝΟΣ ΑΦΡΙΚΑΝΟΥ.

(Συνέχεια καὶ τέλος. Ἴδε προηγ. ἀριθμὸν).

Ἐὰν δὲν πείθησαι ὅτι τοιοῦτος εἶσαι ἐρώτησον ἐκεῖνον τὸν ὁποῖον, προβίβασθέντα οἶκον, ἐπιθεωρητὴν ἐξομοιεῖς ἤδη ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 5 φύλλῳ τῆς ἀτυχοῦς «Σάλπιγχο» τί, ὀλίγον τι πρὸ τοῦ ὑμναίου σου ἔλεγε περὶ σοῦ καὶ πῶς ἐπεγράφη ἐξομοίωσιν σὲ ὡς ἐκτρωμα τῆς φύσεως, συνεπεία δικηγορικῆς τοῦ Δημοσίου ὑποθέσεως, εἰς ἣν μέχρις ὑπουργείου ἀνέμιξες ἐπατεῖαν καὶ φαυλότητα! ἄλλως τὸν ἤδη γινόμενόν σοι πεφλημένον ἐξυμνούμενον μὲν ἤδη ὑπὸ τοῦ ἐν τῷ αὐτῷ ὑπ' ἀριθ. 7 φύλλῳ τῆς «Σάλπιγχο» διὰ τὰ ἀσφαλεῖ τῶν ἐκλογῶν ἐπινοήματα ἀπολύσαντά σε δὲ ἄλλοτε ἀπὸ τοῦ Εἰσαγγελικοῦ ἀξιώματος, καὶ θέσαντά σε ὑπὸ ἀνακρίσιν καὶ ἀνακάλυψιν τοῦ μέχρι ὀνόμου ἀχωρίστων σοι ψεύσεων, ἐρώτησον τί τότε καὶ ὕστερον κάλιον σε τὸν ἄνδρα μαθῶν διδάσκει, ἐρώτησον ὁποῖον σὲ ἐγγνωσκ, καταγγέλλον τὴν γῆν, εἰς ἣν ἀπέδιδε σε εἰς τὸ ὀλετήριον ἐκβρασμα τῆς, πάνυ τῆς ἀνθρωπότητος τὴν ἀξίαν ἐλλαττοῦν.

Ἐρώτησον τέλος τὴν ἰθαγενῆ μας φλεσιάδα ἧτις πρὸ ὀλίγου μὲν σὲ ἐνουθέτησε, ἀλλὰ μάτην παρήλθον αἱ νοθεσίαι, ὡς αἱ ὑπὸ τοῦ κ. Ἐφόρου Καλαμῶν ἐξελέγξεις τὸν ψεύσεών σου.

Ἐννοεῖται δὲ ὅτι ἤθελον ἀπαξιώσει ν' ἀπαντήσω καὶ ἐγὼ πρὸς τοιοῦτον ἐκτρωμα ὡς ὁ Κύρ. Π. Παρασκευόπουλος ἀλλὰ χά-

ριν αὐτῆς τῆς ἀληθείας καὶ τῆς ἀσυγκρίτου συγκρίσεως τοῦ ἀγαθοῦ τούτου πρὸς τὸν φαῦλον ἐκεῖνον καὶ χάριν αὐτοῦ τοῦ κοινοῦ, μέρος τοῦ ὁποῖου ἐνδεχόμενον ν' ἀγνοῆς εἰσέτι ὡς καὶ ἄλλους τινὰς περίπου παραπλησίους σου τὰ αὐτὰ ἀπὸ δημοκοποῦντας ἐν πλήρει ψευδολογίᾳ καὶ ἐν γνῶσει ταύτης τὸν ἄνθρωπον τοῦτον τῆς ἀκολασίας παρωρμήθην εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα· ἀφοῦ βλέπω ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον ν' ἀπαξίωσθαι καὶ νὰ σιγᾷ ὁ κ. Παρασκευόπουλος καὶ Ἐφορος.

Παρέλειψα δὲ νὰ σημειώσω ὅτι ὅταν τοὺς λιβελλοὺς τούτους τοῦ ὁμωνύμου συντάκτου ἀνεγίνωσκον ἀνεπόλησα εἰς τὴν μνήμην μου τὴν ἐποχὴν τῆς δημοτικῆς μας ψηφοφορίας, καθ' ἣν οὗτος τὸ δῶρον τῆς φύσεως, καθήμενος παρὰ τῆς κάλπης τοῦ ὡς ὁ χαρακτήρ του ἐπαίτητικῶς ἠτένιζε πρὸς τοὺς ψηφοφοροῦντας πρὸς πλείονα δὲ ἐπίτασιν ἠγορεῖ τὰ ἑαυτοῦ χεῖλη συνοδουόμενα μὲν τρομακτικὸν μειδίαμα καὶ ταυνομένους τοὺς πλανητικὸς ὀφθαλμούς του, τὸ σύμπαν δὲ ἀπετέλει ἀγρίου ἀφρονοῦ θῆαν, προκαλοῦντος τὸν οἶκτον καὶ ἄλλοτε τὴν ἀποστροφὴν τοῦ ἀνθρωποκαπήλου, τὸ δὲ λεύκωμα τῶν δόδων τὴν ἀντίθεσιν πρὸς τὴν μαύρην τοῦ πρόσωπου ἐπιδερμίδα.

Δὲν ἐβράδυνα δὲ τότε νὰ ἐνθυμηθῶ ἐτέραν τινα, ἐν Περιοδικῷ συγγράμματι, εἰκόνα μαύρων ἀφρικανῶν αἰμοχαρῶν, ἀνθρωποφάγων· οἷτινες μεταναστεύσαντες εἰς τὰς παρακειμένας ἐκπολιτισθείσας νήσους, ἔφαγον σφάξαντες τὴν ἑαυτῶν ἀνεψίαν ὅθεν συλληφθέντες κατεδικάσθησαν εἰς θάνατον καὶ πρὸ τῆς λαιμοτομήσεώς των ἐ-φωτογραφήθησαν· κατὰ δὲ τὸ διάστημα τοῦτο ἐλπίζοντες ἐπροκάλου οἱ ἀνόητοι τὴν συμπάθειαν ἀληθῶς δὲ τὴν φρίκην καὶ τὴν ἀποστροφὴν τῶν περιεστώτων διατελοῦντες μὲ πρόσωπον ὁμοιον τοῦ ἀνωτέρω κακοηθεστάτου ἤρωτος μας.

Μόνον ὁ Θεὸς περὶ τοιοῦτου καὶ τοσοῦτου ἀτυχοῦς καὶ ἀπλάστου πλάσματος ἀποτελεσματικῶς δύνανται νὰ ἐπιληφθῇ εἶθε!

Τότε, ἐκεῖνον τὸν καιρὸν βασίλισσα μὰς ἦλθε, Κ' ἐπάτησε τὸ ἅγιον αἱματωμένον χῶμα, Καὶ ὅταν εὐέλπις, φαιδρὰ τὸν θρόνον μας ἀνῆλθε Ἡτένισε μὲ δάκρυα τοῦ οὐρανοῦ τὸ δῶμα· Καὶ δὲν εὐρέθη Ἑλλῆνος ψυχὴ νὰ μὴ σκιρτίσῃ, Καὶ μία λύρα ἐνθερμον ὠδὴν νὰ μὴ τονίσῃ.

Ἀνῆλθεν ἐνθουσιωδῶς τοῦ θρόνου τὰς βρομίδας, Τοῦ ἔθνους τῆς τὰ ὄνειρα τὰ ἑκαμ' ἰδικά τῆς· Ἐγνώρισε τοὺς πόθους του, τὰς μυστικὰς ἐλπίδας, Καὶ εἶχε τὴν Ἑλλάδα τῆς ὡς μόνον μέλημά τῆς· Εἰς τὸν λαὸν τῆς ἠνοῖξε πυρέσσουσαν καρδίαν, Διὰ νὰ λάβῃ ἄθλον τῆς τὴν μαύρην ἐξορίαν.

Πλὴν ὄχι... δὲν τῇ ἔδωκε τὸ ἔθνος ἐξορίαν· Οἱ φίλοι τῆς, οἱ φίλοι τῆς, αὐτοὶ, αὐτοὶ οἱ σκύλοι. Μόνοι αὐτοὶ τὴν ὠθησαν εἰς τὴν ἀλαζονείαν, Αὐτοὶ οἷτινες λέγονται τῶν βασιλέων φίλοι· Τὸ ἔθνος τὴν ἠγάπησε, καὶ εἰς πολλῶν τὸ στόμα Τὸ ὄνομά τῆς φέρεται ἀγαπητὸν ἄκομα.

Καὶ ἐξωρίσθη ἡ καλὴ βασίλισσα ἐκεῖνη, Καὶ ἔχασε τὴν δόξαν τῆς, τὰ ὄνειρα τὰ πρῶτα, Καὶ διὰ τὴν Ἑλλάδα τῆς ἐπόμεναι καὶ ἐθρήνη, Καὶ δι' αὐτὴν ἐσκέπτετο, καὶ δι' αὐτὴν ἠρώτα. Μὲ φουστανέλλαν τοῦ βουνοῦ συχνὰ τὴν εἰθεώρει, Καὶ τὸν καλὸν τῆς τὸν λαὸν ἐκ βάθους ἐσυγχώρει.

Ἐδίψ' ἀέρα Ἀττικῆς ἐν τῇ πατρίᾳ χώρα Κ' ἐσκέπτετο τὸν Πύργον τῆς καὶ τὰ Ἀνάκτορά τῆς, Ὡς οὐ ἐπῆλθε κ' εἰς αὐτὴν ἡ τελευταία ὥρα, Καὶ ἐκοιμήθη ἡσυχος παρὰ τὸν Ὄθωνά τῆς. Καὶ τώρα, τώρα μὲ αὐτὸν ἀποθαμένη κεῖται, Πλὴν καὶ νεκρὰ τὴν προσφιλεῖ Ἑλλάδα ἐνθυμεῖται.

Εἰς τὴν θανοῦσαν χύσατε ἐν δάκρυ Ἀμαλίαν, Κλαύσατε τὴν ἐξόριστον πρὸ Ὄθωνος τὴν χήραν. Τονίσατε καὶ δι' αὐτὴν θανάτου ἐλεγείαν, Ἀφοῦ τὴν ἐνεδύσατε βασιλικὴν πορφύραν. ὦ! χύσατε καὶ δι' αὐτὴν ἐν δάκρυον καὶ μόνον, Κ' αὐτὴ ὑπῆρξε βασιλεῖς εἰς παρελθόντα χρόνον.

Κ Η Π Ο Σ

ΟΙ ΤΕΣΣΑΡΕΣ ΤΡΕΛΛΟΙ

Τέσσαρες Βραχμᾶνες ἐπορεύοντο εἰς ἐν ἐκ τῶν μεγάλων ἐκεῖνων συμποσίων, τὰ ὁποῖα συνεθίζον νὰ προσφέρωσι κατὰ διαφόρους περιστάσεις οἱ οὐλελήμονες πλούσιοι εἰς τὰ μέλη τῆς προνομίουχου ταύτης ἱερατικῆς τάξεως. Ἐκαστος ἐξ αὐτῶν εἶχε κινήσει ἀπὸ τὸ ἴδιον του χωρίον, ὅτι συναπαντήθεντες καθ' ὁδὸν καὶ ἐνοήσαντες ὅτι πάντες ἐπήγγινον εἰς τὸ αὐτὸ μέρος, ἐσυμφώνησαν νὰ ἐκτελέσωσι ὁμοῦ τὸ ἐπίλοιπον τῆς ὁδοπορίας. Προχωρήσαντες ὀλίγον, ἀπήντησαν στρατιώτην τινα, ὅστις ἠκολούθει διεύθυνσιν ἐναντίαν τῆς ἰδικῆς των, καὶ ὁποῖος τοὺς ἐχαιρέτισεν ἀμέσως ὡς εἶνε συνήθεια νὰ χαιρετᾷσι τοὺς Βραχμᾶνας. Τούτέστιν, ἐνώσας τὰς χεῖρας καὶ φέρων

αὐτὰς εἰς τὸ μένωπον, εἶπεν: «Ὡρα σας καλῆ, Κύριοι!» Οὗτοι δὲ τῷ ἀπεκρίθησαν καὶ οἱ τέσσαρες ὁμοφώνως: «Εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ!»

Παρέχει οἱ Βραχμᾶνες, προχωρήσαντες ὀλίγον, ἀνεκάλυψαν πηγὴν τινα, ὅπου ἐπαυσαν τὴν δίψαν των καὶ ἐξηπλώθησαν ὑπὸ τὴν σκιὰν μεγάλου δένδρου· ἐπειδὴ δὲ ὁ νοῦς των δὲν παρεῖχεν εἰς αὐτοὺς κατάλληλον ὑπόθεσιν συνομιλίας, εἰς ἐξ αὐτῶν διέλυσε τὴν σιωπὴν οὕτω: «Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμεν ὅτι ὁ στρατιώτης τὸν ὁποῖον ἀπηντήσαμεν πρὸ ὀλίγου, εἶνε πολὺ ἐξηγητημένος καὶ διακριτικὸς ἄνθρωπος. Παρητηρήσατε πῶς ἠδυνήθη νὰ μὲ διακρίνῃ ἀπὸ ὄλους σας, καὶ μὲ ποῖαν εὐγένειαν μοι ἀπήντησε τὸν χαιρετισμόν;

— Ἀλλὰ δὲν εἶσαι σὺ ἐκεῖνος, τὸν ὁποῖον ἐχαιρέτισεν, ἀπήντησεν ὁ πλεσιόν τούτου καθήμενος Βραχμᾶν· εἰς ἐμὲ μόνον ἀπήντησε τὸ σημεῖον ἐκεῖνο τοῦ σεβασμοῦ.

— Ἀπατάσθε καὶ οἱ δύο σας! διέκοψεν εἰπὼν ὁ εἰς ἐκ τῶν δύο ἄλλων Βραχμᾶνων.

Δύναμαι νὰ ἐπιβεβαιώσω ὅτι ἐγὼ μόνος ἤμην τὸ ἀντικείμενον τῆς ὑποκλίσεως τοῦ στρατιώτου· καὶ ἀπόδειξις τούτου εἶνε ὅτι ὁ στρατιώτης, ἐκτελῶν τὸν χαιρετισμόν του, ἔρριπεν ἀμφοτέρω τὰ βλέμματά του πρὸς ἐμέ.

— Ποσῶς! ἐκραξεν ὁ τέταρτος· ἐμὲ μόνον ἐχαιρέτισεν· ἀλλῶς, ἤθελόν ποτε τῷ ἀποκριθῆ, «Εἰς τὴν εὐχὴν τοῦ Θεοῦ;

Ἡ ἔρις ἐδεινοῦτο, καὶ παρ' ὀλίγον οἱ τέσσαρες συνοδοιπόροι ἤρχοντο εἰς χεῖρας. Κατ' εὐτυχίαν εἰς ἐξ αὐτῶν, φρονιμώτερος τῶν ἄλλων, ἐπροσπάθησε νὰ ἐμποδίσῃ τὴν φιλονεικίαν ἀπὸ τοῦ νὰ καταντήσῃ εἰς σοβαρὰ ἀποτελέσματα, ἀποταναίξας πρὸς αὐτοῦ οὕτω:

«Πρὸς τί νὰ ὀργίζωμεθα κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον; αἱ ὑβρεῖς καὶ τὰ ξυλοκοπήματα δὲν θὰ λύσωσι ποσῶς τὴν διαφορὰν μας· ὁ στρατιώτης, τὸν ὁποῖον ἀπηντήσαμεν καὶ καὶ ὅστις ἐχαιρέτισεν ἕνα ἐξ ἡμῶν, δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἦνε πολὺ μακρὰν. Τίς δύναται νὰ διαλύσῃ τὴν ἀμφιβολίαν μας εἰμὴ πάλιν

ΚΑΘΡΕΪΤΗΣ

Κύριε Συντάκτα τοῦ Ἀριστοφάνους

Καταχωρίσατε, παρακαλῶ, εἰς τὸ φύλλον τῆς ἀξιολύτου Ἐφημερίδος σας τὰς ὀλίγας ταύτας γραμμὰς.

Δὲν ἐνθυμοῦμαι καλῶς, ἀλλὰ νομίζω, ὅτι μίαν τῶν ἡμερῶν τῆς ἐνεστῶσης ἐβδομάδος εἰσήλθον καὶ ἐγὼ κατὰ πρώτην ἤδη φοράν εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Βύρωνος». Κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν ἐπρόκειτο νὰ ὀμιλήσῃ δὲν ἐνθυμοῦμαι καλῶς περὶ τίνος θέματος, ἀλλὰ νομίζω περὶ τῆς τῶν Παίδων ἀγωγῆς ὁ ἀρτίως ἐκλεχθεὶς τακτικὸν τοῦ Συλλόγου μέλος κ. Σωκράτης Παππάζογλου. Ἐζήτησα νὰ λάβω πληροφορίας περὶ αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἔχω τὸ κακὸν ἰδίωμα νὰ θέλω νὰ μανθάνω περὶ ὄλων· πολλοὶ δὲ μοὶ εἶπον, ὅτι εἶναι καλὸ παιδί τὸ καυμένον, ἀλλὰ ἔχει ἐν καὶ μόνον πολὺ κακὸν ἐλάττωμα, νὰ θέλῃ νὰ γράφῃ μυθιστορήματα καὶ πρὸ πάντων στίχους, καὶ μάλιστα κατ' αὐτὰς κατὰ προτροπὴν τοῦ Ἑρμῆ ἐξέδωσε τὴν Ὁραϊάν Κόρην· εἰς ὅμως, τρέφων φαίνεται ἄσπονδον μῖσος κατὰ τοῦ κ. Παππάζογλου, μοὶ εἶπεν ὅτι ἐξελέχθη μέλος ἐναντίον τοῦ Κανονισμοῦ, ἐπειδὴ εἶναι ἀκόμη μαθητὴς τῆς πετάρτης τάξεως τοῦ Γυμνασίου, καὶ ὁ κανονισμὸς ἀναφέρει ῥητῶς, ὅτι μόνον φοιτηταὶ γείνονται δεκτοὶ εἰς τὸν Σύλλογον. Τέλος ἀνῆλθε τὸ βῆμα ὁ κ. Παππάζογλου, καὶ εἶπε τί δὲν εἶπε; ἐφίμωσε τὰ στόματα τῶν ἐχθρῶν του, καὶ πάντες τὸν ἐτίμησαν μὲ πέντε χειροκροτήματα, τῷ συνεχάρησαν καὶ ἀπήλθον.

ὁ φίλος σας

Ἄββακούμ Ἀββακούμης.

Ἐμπρός, ἄλογα βαρβάτα,
Στοῦ Σταδίου τὴν παράτα·
Ἐμπρός, ἄλογα μεγάλα,
Νὰ περάσετε τὰ ἄλλα.
Ἐμπρός, Γρίβα, Βούλγαρή μου,
Νικολόπουλε ντουρί μου,
Καὶ ἐσὺ Βαλαωρίτη,
Ποῦ πετᾶς σὰν τὸν Σπουργίτη.
Τί δαγκάνετε, ζαγάρια,
Τὰ γερά σας χαλινάρια;
Δὲν μοῦ φεύγετε, σκασμένα...
Ἦσαστε καλὰ δεμένα.
Ἄν πολλοὶ σᾶς φοβηθῆκαν,
Καὶ τὴ μούρη σας σχιχατῆκαν,
Μὰ ἐγὼ δὲν σᾶς τρομάζω·
Οὔτε κἂν σᾶς λογαριάζω.
Τόσο χρόν' ἀπολυμένα
Τρέχατε λευθερωμένα,
Καὶ δὲν βρέθη ἓνα χέρι
Εἰς τὸ σταῦλο νὰ σᾶς φέρῃ.

Ἐγὼ βρέθηκα ἐμπρός σας
Κ' ἄδραξα τὸ χαλινὸ σας,
Καὶ μονάχα δυὸ μου λόγοι
Σᾶς ἐβάλανε στ' ἀγῶγι.

Μόνος μου μὲ τὸν Λομβάρδο,
Τὸν καλὸ μου τοῦτο φίλο,
Θὰ σᾶς φέρουμ' ἓνα ἓνα
Νὰ σᾶς ζέψουμε στὸ μῦλο.
Καὶ οἱ δύω μας μονάχοι
Θὰ σᾶς στρώσουμε τὴν ράχη.
Τὸ δικό μας καμετσίκι
Θὰ σᾶς βάλῃ στὸ χαλίκι.

Ἐμπρός, γρήγορα τραβάτε,
Εἰς τὸ Στάδιο νὰ πάτε.
Μὴ μὲ κάμτε νὰ φουρκίσω
Κ' εἰς τὸ σβέροκο σας καθίσω,
Βάρδα ἔμπρός... ντὲ, ντὲ φωνάζω.
Μὴ μὲ κάνετε καὶ σκάζω,
Γιατ' ἂν τύχῃ καὶ θυμώσω
Σὰν σταφύλια θὰ σᾶς λυώσω.

αὐτός; Ἐπανελθόμεν εἰς τὰ βήματά μας, καὶ ἄς τρέξωμεν νὰ τὸν προφθάσωμεν, καὶ τότε ἀπὸ τὸ ἰδίον του στόμα θέλομεν μάθει ποῖον ἐκ τῶν τεσσάρων εἶχε τὴν καλὴν διάθεσιν νὰ τιμῆσῃ.»

Ἡ συμβουλή αὕτη ἐφάνη ὀπωσοῦν φρόνιμος, καὶ τὴν ὑπεδέχθησαν πάντες μετὰ προθυμίας. Ἦρξαν λοιπὸν νὰ τρέχωσιν ἀπνευστὶ κατόπιν τοῦ στρατιώτου, καὶ μόλις ἠδυνήθησαν νὰ τὸν προφθάσωσι μίαν λεύγαν μακρὰν τοῦ τόπου ὅπου τοὺς εἶχε χαιρετίσει. Πλησιάσαντες εἰς αὐτὸν τῷ ἐξέθεσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς διεγερθείσης μεταξύ των συζητήσεως, καὶ τὸν παρεκάλεσαν νὰ δώσῃ πέρας εἰς αὐτὴν, φανερόνων εἰς ποῖον ἐκ τῶν τεσσάρων ἀπηύθυνε τὸν χαιρετισμὸν του.

Ὁ στρατιώτης ἐννόησεν εὐθὺς μὲ ποίους εἶχε νὰ κάμῃ· θέλων δὲ νὰ διασκεδάσῃ μὲ τὴν ἐλαφρόνοιαν τῶν Βραχμάνων, τοῖς ἀπεκρίθη μὲ πολλὴν ἀδιαφορίαν καὶ ψυχρότητα: «Ἄλλο ἐξ ὑμῶν ἐχαιρέτισα, Κύριοι, ὅστις εἶνε ὁ τρελλότερος τῶν ἄλλων.»

Καὶ ταῦτα λέγων, ἔστρεψεν εἰς αὐτοὺς τὰ νῶτα καὶ ἐπανελάβε τὴν ὁδοπορίαν του.

Οἱ Βραχμᾶνες ἐξηκολούθησαν ἐπίσης τὴν ἰδικὴν των, σιωπῶντες ἐφ' ἱκανὸν χρόνον διάστημα· ἀλλὰ τόσο κατακαρδα ἐπῆραν τὸν χαιρετισμὸν τοῦ στρατιώτου εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ὥστε ἐντὸς ὀλίγου τὸ πρὸς τὴν ἔσοχον ταύτην τιμὴν ἐνδιαφέρον ὑπεστηρίχθη ὑπὸ πάντων, καὶ ἕκαστος τὴν φοράν ταύτην εἶχε ζωηρὰς ἀξιώσεις ἐπὶ τῆς γνώμης τοῦ στρατιώτου. Δὲν ὑπῆρχεν οὐδεὶς μεταξύ τῶν τεσσάρων ἐκείνων συνοδοιπόρων, ὅστις νὰ μὴν ἐνησμενίζετο ὅτι ἦτο ἀσυγκρίτως τρελλότερος τῶν ἄλλων. Μετὰ τοσαύτης δὲ ὀρμῆς καὶ ζωηρότητος ὑπεστήριζον τὰ δικαιώματά των ἐπὶ τῆς νεοφανοῦς ὑπεροχῆς ταύτης, ὥστε ἐφαίνετο ἀναπόφευτος σφοδρὰ μάχη γρονθοκοπημάτων. Ἄλλ' ὁ ἐπινοήσας τὴν πρώτην γνώμην προέτεινεν εὐτυχῶς καὶ δευτέραν, ἥτις κα-

θησύχασεν ὀλίγον τὴν παραφορὰν τῶν συνοδοιπόρων του.

Διςχυρίζομαι, εἶπεν, ὅτι εἶμαι ὁ τρελλότερος τῶν τεσσάρων, ἕκαστος δὲ ἐξ ὑμῶν πάλιν ἔχει τὴν ἀξίωσιν ὅτι εἶνε τρελλότερος ἐμοῦ. Πλὴν, σᾶς ἐρωτῶ· μὲ τὰς μέχρις οὐρανοῦ φωνὰς μας καὶ τὰ ἕως θανάτου γρονθοκοπήματά μας εἶνε ποτὲ δυνατόν νὰ ἀποφασισθῇ ποῖος ἐκ τῶν τεσσάρων ἡμῶν εἶνε ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου ἢ τρέλλα ὑπερτερῆ τὴν τῶν ἄλλων; Πιστεύσατέ με ὅτ' ὅλα τὰ τοιαῦτα μέσα εἰσὶ μάταια· ἄς παύσωμεν λοιπὸν τὰς ἐριδας, καὶ ἄς ἀπευθυνθῶμεν πρὸς τὸ παρακείμενον χωρίον τὸ ὅποσον φαίνεται ἐντεῦθεν, καὶ ἐκεῖ ἐλθόντες εἰς τὸ δικαστήριον, δυνάμεθα νὰ ἀναθῶμεν εἰς τοὺς κριτὰς ὅπως ἐξομαλύνωσι τὴν διαφορὰν μας.

(ἀκολουθεῖ)